

פרק קמד

סימני מסחר

פקודה הקובעת הוראות בענין רישומם של סימני מסחר לרבות סימני מסחר הרשומים בתור"ל וההגנה עליהם.

פרק קמ"ד.

פקודות

מס' 45 לש' 1921

מס' 2 לש' 1923

מס' 12 לש' 1930

מס' 30 לש' 1934

השם הקצר

[1. בינואר, 1922]

1. פקודה זו תקרא פקודת סימני המסחר.

חלק א' — מבוא

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

פירוש

„פנקס“ פירושו הפנקס הקבוע עפ"י סעיף 3 ;

„הרושם“ פירושו הרושם שנתמנה עפ"י סעיף 3 ;

„סימן מסחרי“ פירושו סימן מסחרי המשמש לסחורות או בקשר עמהן כדי לציין שהן סחורותיו של בעל אותו סימן מסחרי מחמת שייצרון, ביררן, קיימן, סחר בהן, או הציען למכירה.

3. (1) יש לנהל לצורך פקודה זו פנקס שיהא קרוי פנקס סימני המסחר, ובו ירשמו שמותיהם וכתובותיהם של הבעלים, הודעות העברה ומסירה, הודעות ויתור, תנאים, הגבלות ושאר ענינים בקשר עם סימני המסחר, ככל אשר ייקבע מוזמן לזמן.

רישום סימני המסחר

(2) הפנקס יהא שמור בבתי המשפט של ירושלים או במקום אחר * שייקבע לכך בצו מאת הנציב העליון.

מס' 30 לש' 1934

* עיין „מראי מקומות“ בסוף הכרך.

(3) הפנקס יהא מסור לפיקוחו ולהנהלתו של רושם שיתמנה ע"י מס' 30 לש' 1934 הנציב העליון בצו.

4. הפנקס יהא פתוח לעיון לקהל בכל עת נוחה, בהתחשב עם תקנות שיתקיננו עפ"י פקודה זו, והעתקות מאושרות של כל רשימה בפנקס תנתנה לכל דורש בשלמו את המס הקבוע.

חלק ב' - הוראות בענין רישום סימני מסחר

5. כל הרוצה בשימוש יחיד של סימן מסחרי כדי לציין סחורות שהוא עצמו ייצרן, עבדן, בירדן, או קיימן או שהוא סוחר בהן או מציען למכירה, יכול לפנות בבקשת רישום באופן הקבוע.

6. סימני מסחר הראויים לרישום צריכים להיות מורכבים מאותיות, סימני מסחר בני רישום מסמלים, או מסימנים או מצירופיהם של אלה ושיהיו בעלי אופי מיוחד ובלוט.

7. (1) מותר לרשום סימני מסחר בהגבלות בענין הצבעים שישתמשו הגבלות ברישום בהם לגבי אותם סימני מסחר.

(2) חובה לרשום סימן מסחרי לגבי סחורות מסוימות או סוגים מסוימים של סחורות.

8. ואלה סימני המסחר שאינם ראויים לרישום -

(א) שלטי-ממלכה צבוריים, חיקוקים צבוריים, אותיות או ציוני כבוד של פלשתינה (א"י) או של המדינות המנדטוריות או של מדינות או אומות נכריות, אלא אם כן נתאשרו ע"י השלטונות בני הסמך;

(ב) שלטי-אולמות רשמיים או אותות-אולמות רשמיים המציינים אסמכתא רשמית, מלבד אם הוצגו או נתאשרו ע"י הרשות בת הסמך שהסימן שייך לה או מסור לפיקוחה;

(ג) סימנים המזדהים או דומים לדגלה הלאומי או הצבאי או הימי של פלשתינה (א"י) או למדליות או אותות הצטיינות או דגלים צבאיים או ימיים של מדינות מנדטוריות או של ארצות נכר;

(ד) סימנים המזיקים או עלולים להזיק לסדרי הצבור או למוסד הצבור או העשויים לרמות את הצבור; או סימנים המעודדים תחרות מסחרית בלתי הוגנת או המכילים ציוני מקור כוזבים;

(ה) סימנים שאינם אלא ספרות, אותיות, או מלים שנוהגין להשתמש בהם במסחר כדי לציין או לתאר סחורות או סוגי סחורות או המתארים ישירות את אפים או איכותם; ומלים שמשמעותם הרגילה היא גיאוגרפית;

(ו) סימנים המזדהים או הדומים לצלב אדום או לסהר אדום על רקע לבן או הסמל או האותיות של „הצלב האדום” או של „צלב גיניבה”;

(ז) סימנים המזדהים או דומים לסמלים שאין להם אלא חשיבות דתית;

(ח) סימנים שהגם או שיש בהם תמונתו, שמו, או שם העסק של אדם, או שמו של מוסד מאוגד או של התאגדות, חוץ אם נתקבלה הסכמתם של הנוגעים בדבר;

(ט) סימן המזדהה עם סימן השייך לבעל אחר ושהוא כבר רשום בפנקס לגבי אותן סחורות או אותו תאור של סחורות, הדומה לאותו סימן מסחרי במדה שיש בה כדי לרמות;

בתנאי שבכל זאת לא תחול הוראה זו על בקשה שהוגשה בתוך שנה מתחלת פקודה זו לרישום סימן מסחרי שנרשם בתורכיה לפני יום 11 בנובמבר 1918 עפ"י הוראות החוק העותומני שהיה נוהג באותה שעה, ואשר היה עוד באותו יום רשום כן.

9. לרושם תהא הסמכות לרושם עפ"י פקודה זו סימני מסחר השייכים להתאגדויות שקיומן אינו בניגוד לחוק הנוהג בארצן, ואפילו אין לאותן התאגדויות בית חרושת או בית מסחר.

סימני מסחר של התאגדויות חוקיות שאין להן בית מסחר או בית חרושת

10. כל הטוען שהוא בעל סימן מסחרי והגיש בקשה בכתב לרושם באופן הקבוע לרושם אותו סימן מסחרי, רשאי הרושם לדחות את הבקשה או לקבלה אם לחלוטין ואם בתנאים, בתקונים, בשנויים או בהגבלות בדבר אופן השימוש או מקום השימוש או בדבר כל ענין אחר, ככל שיישר בעיני הרושם, ובלבד שיקיים את הוראות פקודה זו.

סמכותו של הרושם לגבי בקשות רישום

11. מגישין ערעור לבית המשפט לערעורים על כל סירוב מצד הרושם מותר לערער על סירוב לרשום סימן מסחרי.

12. משנתקבלה בקשה לרישום סימן מסחרי, אם לחלוטין ואם בתנאים ובהגבלות, יצוה הרושם, בהקדם האפשרי לאחר קבלת הבקשה, לפרסם באופן הקבוע את הבקשה בצורה שנתקבלה ובמודעת הפרסום יפורשו כל התנאים וההגבלות שבהם נתקבלה הבקשה.

13. (1) במשך ששה חדשים מיום שנתפרסמה בו מודעה על בקשה התנגדות לרישום סימן מסחרי, יהא כל אדם רשאי להגיש לסופר הראשי של בית המשפט לערעורים הודעת התנגדות לאותו רישום.

(2) הודעה כזאת תהא ניתנת בכתב באופן הקבוע ויפורשו בה נימוקי ההתנגדות.

(3) מניחין אצל הרושם העתקות מהודעת ההתנגדות ומוסרים העתקה למבקש הרישום.

(4) רישום הודעת התנגדות ומסירתה הריהם מהוים התחלת מר"מ משפטי בפני בית המשפט לערעורים לקביעת תקפה של ההתנגדות.

(5) יכול בית המשפט לדחות את ההתנגדות או לקבלה לחלוטין או לצוות לבלי להתיר את הרישום אלא בתנאים, בתקונים, בשנויים או בהגבלות בענין שטת השמוש או מקום השמוש, ככל אשר יישר בעיניו במסכות שבדבר.

(6) הצד שזכה בדינו חייב למסור לרושם העתקה מקויימת של פסק הדין.

14. (1) עבר מועד ההתנגדות ולא הגיש אדם התנגדות או הוגשה התנגדות וניתנה החלטה לטובת המבקש, ירשום הרושם את הסימן עפ"י בקשת המבקש.

(2) הסימן ירשם לפי תאריך הבקשה, ולצורך פקודה זו יהא אותו תאריך תאריך הרישום.

הפרוצדורה כשאינן התנגדות או כשהמתנגד הפסיד בדינו

(3) משנרשם סימן מסחרי, יתן הרושם למבקש תעודה התומה על ידו בטופס הקבוע על רישומו של אותו סימן.

15. עברו שנים עשר חודש מתאריך הבקשה ולא הושלם רישומו של סימן מסחרי באשמתו של המבקש, רשאי הרושם, לאחר תתו למבקש מודעה בכתב בטופס הקבוע על אי-השלמת הרישום, לראות את הבקשה כבקשה שהסתלקו ממנה, חוץ אם הושלמה הבקשה במועד שנקבע לכך באותה מודעה.

הפרוצדורה כשהמבקש אינו מקיים את המוטל עליו

16. כשכל אחד ואחד מבין אנשים שונים טוענים שהוא בעל אותו סימן מסחרי או בעל סימנים מסחריים. הדומים כמעט זה לזה לגבי אותה סחורה או לגבי אותו תאור של סחורות, וכי הוא רשום כבעלי אותו סימן שלא עפ"י התנאי לסעיף 8 (1), יעביר הרושם את הענין לבית המשפט לערעורים ובבוא בית המשפט לערעורים לקבוע את זכויות הצדדים יתחשב בתאריך הרישום בארץ המקור ובזכות הקדימה על שמוש הסימן בפלשתינה (א"י).

הפרוצדורה כשיש תביעות סותרות זו את זו

חלק ג' – הוראות בענין סימנים מסחריים רשומים

17. משנרשם סימן מסחרי אין מעבירין אותו אלא בקשר עם המוניטין של אותו העסק בסחורה שנרשם לגבה; נסתיים המוניטין, מסתיים הסימן המסחרי עמו.

הרעבר המוניטין של עסק עובר עמו הסימן המסחרי הרשמי

18. בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת בענין חידוש, הרי זכות על סימן מסחרי תהא קיימת עשרים שנה מיום הרישום.

זמנה של זכות לסימן מסחרי

19. משהוגשה בקשה ע"י הבעל הרשום של סימן מסחרי בטופס הקבוע ובמועד הקבוע יחדש הרושם את רישומו של הסימן המסחרי למועד של עשרים שנה מיום גמר הרישום המקורי או מיום גמר חידוש-הרישום האחרון, הכל לפי הענין.

חידוש הזכות לסימן מסחרי

20. (1) כל הנוגע בדבר יכול להגיש בקשה לביטול רישומו של הסימן המסחרי על יסוד הנימוקים הבאים: –

ביטולו של הרישום

(א) כי אין הסימן ראוי לרישום עפ"י הוראות הסעיפים 5, 6, 7, 8 או 9;

(ב) כי רישומו של הסימן יוצר תחרות בלתי הוגנת בזכותו של המבקש בפלשתינה (א"י) או שנתקבל הרישום בתרמית מתוך ידיעת זכויות-הבעלות של המבקש לאותו סימן;

(ג) כי לא השתמשו בתום לב בסימן המסחרי בקשר עם הסחורה שהוא רשום לגבה וכי במשך השנתיים שחלפו השתמשו באותו סימן בצורה זו.

(2) בקשה לביטול עפ"י פסקא (א') או פסקא (ב') מסעיף קטן (1) צריך להגישה במשך חמש שנים מיום רישומו של הסימן.

(3) בקשה לביטול תוגש לבית המשפט לערעורים.

(4) כל המקבל לזכותו פסק של בית המשפט המצוה לבטל את הסימן חייב להגיש לרושם העתקה מקויימת הימנה.

21. (1) מי שקנה זכות לסימן מסחרי רשום מכוח העברה, מסירה או רישום העברה של סימן מסחרי פעולה חוקית אחרת חייב להגיש בקשה לרושם לרשום את זכותו ומשקבל הרושם את בקשתו ומשקבל הוכחה המניחה את דעתו על הזכות, ירשום אותו כבעל הסימן המסחרי ויצוה לרשום הערה בפנקס באופן הקבוע על דבר ההעברה, המסירה או על דבר המסמך האחר הפוגע בזכות.

(2) מערערין בפני בית המשפט לערעורים על כל החלטה שנתן הרושם עפ"י סעיף זה.

(3) פרט לערעורים המוגשים עפ"י סעיף זה, הרי כל מסמך שלא נרשם בפנקס עפ"י הוראות סעיף קטן (1) מסעיף זה, לא יקובל לעדות בשום בית משפט להוכחה, על זכות הקנין לסימן מסחרי, אלא אם כן ציוה בית המשפט אחרת.

22. (1) הבעל הרשום של סימן מסחרי רשאי לבקש מאת הרושם באופן שגויים בסימנים רשומים הקבוע רשות להוסיף לאותו הסימן או לשנותו, בצורה שלא יהא בה כדי לפגוע במדה ניכרת בזהותו של הסימן והרשות בידי הרושם ליתן את הרשות המבוקשת או לסרב לתתה או לתתה בתנאים ובהגבלות בענין אופן השמוש או מקום השמוש, ככל אשר יישר בעיניו, אלא שמוותר לערער בפני בית המשפט לערעורים על סירוב כזה או על רשות-על-תנאי כזאת.

(2) ניתנה הרשות המבוקשת, מפרסמין את הסימן המסחרי על כל שגוייו בצורה הקבועה.

23. בהתחשב עם הגבלות ותנאים שנרשמו בפנקס, הרי רישומו של אדם כבעל סימן מסחרי, אם כחו של הרישום יפה, יהא נותן לאותו אדם את זכות שמוש-יחיד באותו סימן מסחרי בקשר עם הסחורה שהסימן המסחרי רשום לגבה: היקף הזכות הניתנת ע"י הרישום

בתנאי שאם נרשמו שני בני אדם או יותר משנים כבעלים רשומים של אותו סימן מסחרי או של סימנים מסחריים הדומים בעצם זה לזה ולגבי אותה סחורה, הרי אף אחד מאנשים אלה לא יהא רוכש בכוח הרישום של הסימן המסחרי כל זכות לשמוש יחיד באותו סימן מסחרי כלפי חברו אלא עד כמה שהגדיר הרושם את זכויותיו של איש איש מאלה, ואולם מבחינות אחרות תהיינה לאיש איש מהם אותן הזכויות כאילו היה הוא הבעל הרשום היחיד של אותו סימן.

24. בכל מר"מ משפטי בנוגע לסימן מסחרי רשום הרי העובדא שאיזה אדם רשום כבעל אותו סימן מסחרי תשמש הוכחה לכאורה על תקפו של הרישום המקורי של אותו סימן מסחרי, ועל כל ההעברות והמסירות של אותו סימן שתבואנה לאח"כ. הרישום הוא הוכחה לכאורה על בעלות

חלק ד. — סימני מסחר נכריים

25. (1) אם תהיה פלשתינה (א"י) בזמן מן הזמנים צד להסכם בין לאומי להגנת גומלין של סימני מסחר, הרי כל אדם שבקש הגנה על סימן מסחרי באחת המדינות שהיתה צד לאותו הסכם או בא כוחו החוקי או מקבל ההעברה שלו, יהא זכאי ברישום הסימן המסחרי שלו עפ"י פקודה זו, ותהא לו זכות הקדימה לכך על פני שאר מבקשים, ותאריך רישומו של הסימן יהא כתאריך רישומו באותה מדינה:

סימן מסחרי שנרשם בחו"ל יכירו בו לבשתצטרף פלשתינה (א"י) לאמנות בין לאומיות
מס' 12 (ג') 1930

בתנאי —

(א) שהבקשה תוגש במשך ששה חדשים מיום שהוגשה הבקשה להגנה באותה מדינה;

(ב) ששום דבר האמור בסעיף זה לא יזכה את בעל הסימן המסחרי לגבות דמי נזק על מעשי הפרה שחלו לפני יום רישומו של הסימן בפלשתינה (א"י);

(2) רישומו של הסימן המסחרי לא יהא נפסל מחמת השמוש בסימן המסחרי בפלשתינה (א"י) במשך ששת החדשים שבהם מותר להגיש את הבקשה.

(3) מגישין בקשה לרישומו של סימן מסחרי עפ"י סעיף קטן (1) כדרך שמגישין בקשה רגילה עפ"י פקודה זו:

בתנאי שכל סימן מסחרי שהוגשה בקשה כהלכה לרישומו בארץ המקור יהא מותר לרשמו עפ"י פקודה זו, אם אין בו משום סתירה למשטר הצבורי.

26. (1) נוסף להוראות סעיף 20, מותר לכל אדם הנוגע בדבר להגיש בקשה לביטול רישומו של סימן מסחרי מתוך נימוק שהסימן הוא העתקה או חיקוי של סימן מסחרי המוכר בפלשתינה (א"י) כסימן שהוא כבר סימנו של אדם במדינה נכריה שהיא צד להסכם בין לאומי להגנת גומלין של סימני מסחר שפלשתינה (א"י) הצטרפה אליו, או מתוך נימוק שהוא עשוי להביא לידי בלבול עם סימן כזה.

ביטול סימן מסחרי שיש בו כדי לסתור סימן מסחרי נכרי או סירוב לרשמו
מס' 12 ל"ג' 1930

(2) מותר להגיש בקשה לביטולו של כל סימן כזה במשך שלוש שנים מיום רישומו של הסימן:

בתנאי שההגבלה בזמן אינה חלה על סימן שנרשם בפלשתינה (א"י) שלא בתום לב.

27. הוראות הסעיפים 25 ו-26 לא תחולנה אלא לגבי מדינה שהוכרזה בצו מאת הנציב העליון במועצה כמדינה שחלות עליה הוראות אלה.

סעיפים 25 ו-26 לא יחולו אלא לאחר שיגמן צו ע"י הנציב העליון במועצתו
מס' 12 ל"ג' 1930

חלק ה' - שונות

28. סימני מסחר שנרשמו עפ"י הוראות המודעה הרשמית מיום 30 בספטמבר 1919 יהיו נחשבים מיום תחלת תקפה של פקודה זו כסימנים שנרשמו רק עפ"י פקודה זו ולצורך פקודה זו תאריך רישומם של הסימנים הללו יהא תאריך רישומם עפ"י המודעה הרשמית.

זיקתה של הפקודה לסימני מסחר שנרשמו עפ"י המודעה הרשמית מיום 30 בספטמבר 1919
מס' 42 ל"ג' 1919

29. שום אדם לא יהא רשאי להגיש תביעה משפטית לגביית דמי נזק על הפרת סימן מסחרי שלא נרשם בפלשתינה (א"י).

אין נזקקין לתביעות משפטיות על הפרת סימני מסחר בלתי רשומים

30. במשפט על הפרת סימן מסחרי, יקבל בית המשפט הדין בשאלת ההפרה עדות על המנהגים המקובלים במסחר בנוגע לצורת הרכבתן של הסחורות שלגביהן נרשם הסימן המסחרי ולכל סימני מסחר וצורות הרכבה שאנשים אחרים משתמשים בהם כדין בקשר עם אותן סחורות.

המנהגים המקובלים במסחר יקובלו כעדות במשפט על הפרה

31. (1) שום רישום עפ"י פקודה זו אין בו כדי להפריע לאדם להשתמש שמוש של אמת בשמו ובמקום העסק שלו או של אחד מקודמיו בעסק או להשתמש בתאור של אמת על מהותה ואיכותה של סחורה.

להוציא מן הכלל

(2) שום דבר האמור בפקודה זו אין לראותו כאילו הוא פוגע בזכות להגיש משפט על כל אדם על תחרות בלתי הוגנת לגבי מסחר, או כאילו הוא פוגע בתרופות המשפטיות שיש לו בקשר עם כך.

חלק ו. – עברות ועונשין

32. (1) כל הטוען כי סימן מסחרי שלא נרשם הוא סימן רשום יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשים פונט.

הטוען בשקר על סימן שהוא רשום

(2) לצורך הסעיף הזה רואין אדם כטוען שסימן מסחרי הוא רשום כשהוא רושם בקשר עם הסימן המסחרי את המלה „רשום” או מלה אחרת האומרת או שמשמע מתוכה שנתקבל רישום לסימן המסחרי.

33. (1) כל העושה או מנסה לעשות את אחד המעשים הבאים, או מסייע או עוזר בידי כל אדם אחר בעשיתם, מתוך כוונה לרמות, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנה אחת או לקנס בסכום מאה פונט או לשני העונשין כאחד: —

עברות אחרות

(א) המשתמש בסימן מסחרי שנרשם עפ"י פקודה זו או בחיקויו לגבי סוג של סחורות השוה לסוג הסחורות שלגביהן נרשם הסימן;

(ב) המוכר או שומר לצרכי מכירה או המציע למכירה סחורות הנושאות סימן ששמושו הוא עברה עפ"י פסקא (א);

(ג) המשתמש בסימן שנרשם כהלכה ע"י אדם אחר עפ"י פקודה זו כדי לפרסם בעתונות או בכל צורה אחרת סחורות מאותו סוג הסחורות שכבר נתקבל רישום בעדן ע"י אדם אחר;

(ד) עושה, חוקק, מדפיס או מוכר כל לוח, חותמת, או קלישה או כל תכנית אחרת של סימן מסחרי שנרשם כדין או כל חיקוי אחר מהם, כדי לאפשר לו לכל אדם, פרט לבעל הרשום של אותו סימן, להשתמש באותו סימן או בחיקוי הימנו בקשר עם סחורות מאותו סוג הסחורות שכבר נתקבל בעדן רישום ע"י אדם אחר;

(ה) עושה, אורו, עוטה, מוכר או אוצר לצרכי מכירה או מציג למכירה סחורות שהורכבו, נארו, נעטפו, או שהוכנו בדרך אחרת בצורה שיש בה כדי להמריץ את כל הרוצים לקנותם להאמין שהן סחורתו של חרושתן אחר או שהן ממקור אחר;

(ו) המכניס כל סחורה הנושאת עליה סימן שיש בו משום הפרת סימן מסחרי שנרשם כהלכה, או המכניס סחורות שהורכבו, נעטפו, נארו או הוכנו בצורה המאפשרת להן לסחורות להתקבל כסחורתיו של חרושתן אחר.

(2) לצורך פסקא (ה) של סעיף קטן (1) אין נפקא מינה אם הסחורות שחיקו את אריזתן, עטיפתן או הרכבתן, נושאות סימן מסחרי רשום כהלכה או אם אינן נושאות סימן מסחרי כזה.

(3) תחת העונשין הקבועים בסעיף קטן (1) או נוסף על העונשין הללו, רשאי בית המשפט ליתן צו מניעה נגד כל עברה על הסעיף הזה שחוזרים ועוברים עליה.

(4) בית המשפט שהובא בפניו אדם שנאשם עפ"י סעיף קטן (1) רשאי לצוות שכל סחורה, אריזה, צרור וחומר פרסום וכל קלישה, חותמת או מכשיר אחר המשמשים להדפסת הסימן, או כל חומר-אריזה, צרירה, חומר-פרסום או חומר אחר שהעברה נעשית בהם, יוחרמו או יושמדו.

חלק ז' — תקנות

34. (1) בהתחשב עם הוראות פקודה זו רשאי הרושם באישורו של תקנות הנציב העליון להתקין תקנות * בענינים דלקמן —

(א) הסדרת הפרוצידורה וקביעת הטופסים היעודים לשמוש המסים שישולמו עפ"י פקודה זו;

(ב) סיווג של סחורות לצורך רישום סימני מסחר;

(ג) עשית דופליקטים של סימני מסחר ומסמכים אחרים ודרישת הדופליקטים האלה ;

(ד) קביעתם של דברי פרסום, מכירתם או חלוקתם של העתקות של סימני מסחר ושאר מסמכים ככל אשר יישר בעיני הרושם ;

(ה) בדרך כלל, קביעת סדר העבודה במשרד לגבי סימני מסחר וכל שאר הדברים שפקודה זו מעמידה אותם להנהלתו או לפיקוחו של הרושם ;

(2) תקנות שהתקינו עפ"י סעיף זה תקבלנה תוקף מיום פרסומן בעתון הרשמי.